

Compte enrere per a la reforma horària

Si hi ha establert parlamentària i la ponència conjunta que està redactant la llei de la reforma horària així ho decideix, al setembre de 2017 es podria dur a terme aquest canvi a Catalunya. En una reunió del consell assessor de la reforma horària presidida per la vice-presidenta Neus Munté així ho van proposar: si s'ha de fer, com abans millor. Això explica Fabián Mohedano, diputat de Junts pel Sí i impulsor d'aquesta reforma. Si la llei s'aprova en la primera meitat de 2017, la data idònia seria el més aviat possible. Les altres dates proposades serien gener de 2018 o setembre de 2018 com a tard.

Diu Mohedano a EL TEMPS que “aquest any ha de ser el de la reforma: amb una llei al Parlament, que s'està redactant amb una ponència conjunta, i amb l'impuls de taules quadrangulars per fer un pacte de pactes”.

Les taules quadrangulars són sectorials i reuneixen els afectats i les administracions en àmbits tan diferents com el treball, l'educació, el comerç, la cultura i la mobilitat. Quan els sectors es posin d'acord, “la llei li encarregarà al Govern

Una ponència conjunta del Parlament de Catalunya prepara una llei de reforma horària i estudia si s'hauria d'aplicar d'aquí a un any, el setembre de 2017.

Reportatge de Àlex Milian

que faci un pacte nacional, que sortirà de la suma dels pactes d'aquestes taules”.

Els agents socials han de ser els principals valedors d'aquesta proposta: “L'acord entre patronals i sindicats és prioritari perquè Catalunya no té competències en matèria laboral i, per tant, ho hem de portar tot a la negociació col·lectiva. Estem fent molts esforços per convèncer sindicats i patronals amb els quals hem d'arribar a un acord inèdit que ens ajudi a accelerar aquest canvi”. Aquest és un punt de partida que facilitaria molt la resta de la feina: “Si hi ha un gran acord entre patronals i sindicats –i hi estem treballant

molt i som optimistes–, ja ho tenim. Perquè patronals i sindicats toquen el sector productiu, però també la funció pública i el comerç. Després tot es desencallaria”, assegura.

La qüestió dels horaris no és exactament la del fus horari que va plantejar Mariano Rajoy en plena campanya: “El tema de fus horari –explica Mohedano– és més de Madrid. Nosaltres diem que hem de tornar a dinar a la una; hem de tornar a sopar a les vuit i hem de tornar a dormir les hores que toquen perquè hem perdut una hora sencera de son. I hem d'esmorzar. Ara només un de cada tres esmorzem, en aquest país. I això és molt poc. Si això ho tornem a posar a l'hora, estarem com França. Perquè França, Bèlgica, Luxemburg, Holanda i Espanya i Catalunya no tenen el fus horari que els toca. Però a França, si et fixes, tenen uns horaris més endreçats. Per tant, no és determinant el fus horari. Per això diem que aquí, a Catalunya, és prioritari canviar els horaris quotidians”.

Els municipis ja s'hi han implicat i les dues associacions que els representen també: “Hem signat un acord entre la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació de Municipis perquè els ajuntaments són motor de qualsevol canvi horari. Per ells passen horaris de convivència, els horaris nocturns i els horaris del comerç. I ja hi ha ajuntaments per fer-ne proves pilot. A Prats de Lluçanès se'n va fer una durant una setmana d'horaris en la restauració; a Vilafranca 250 comerços van tancar un dia de setembre i va tenir molt d'impacte i a Girona es va fer el compromís de puntualitat.

La preparació al nou horari, segons Mohedano, és “molt fàcil”. I posa l'exemple del mateix Parlament: “Aquí s'ha vist molt clar. Als anys vuitanta es començava a les 11.30 del matí i s'acabava a les 15; es tornava a les 17.30 i s'acabava a les 10 de la nit. Ara, en l'actual legislatura, ja es comença a les 9 o 9.30. S'acaba a les 13.15 o 13.30; a les 15 hores tornem i acabem a les 18, 18.30 o 19 hores. I no ha passat res. La vida continua”. ●